

Jeg taler ikke om verdensomspændende konflikter. Jeg taler om et europæisk forsvar, en mulighed for at forsvare vores egen baggård, og det mener jeg som europæer at vi bør have. Det kan ikke være rigtigt, at vi skal sidde og vente på, at der skal være præsidentvalg i USA, og så kan verden intet foretage sig, som vi lige har oplevet på WTO-konferencen.

Det ønsker jeg i hvert fald ikke. Jeg ønsker selv at tage del i ansvaret, jeg ønsker selv at have mulighed for at forsvare min egen baggård.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Så fik vi lidt af forklaringen. Det var da en offensiv politik over for EU. Jeg vil da godt sige, at sådan kan man jo sagtens opfatte det.

Men jeg synes, det efterlader nogle spørgsmål. Det ene spørgsmål var, om det var den der tilfældige mand i USA, der skulle bestemme. Jeg kunne også spørge, om det tilfældige sted, hvor FN ligger, skal være med til at bestemme, om vi skal intervenere. Skal der FN-mandat til ifølge Venstre?

Det er ikke tilfældigt, det er alvorligt, når vi siger, vi ikke synes, et europæisk forsvar, som Venstre nu gør sig til talsmand for, er svaret. Vi er i gang med en opbygning. Hvis man starter et europæisk forsvar, så vil det, hvis Europa virkelig skal kunne forsvare sig, altså betyde en militær opbygning. Spørgsmålet er: Er det svaret på europæisk sikkerhedspolitik i dag, hvor vi er i gang med en udvidelse, hvor vi er i gang med nogle relationer til andre lande, og hvor vi i øvrigt er i gang med en udvidelse af NATO, som i forvejen er kritisk i forhold til Rusland?

Er det så svaret, at Europa så samtidig begynder at opruste med de spændinger, det kan give i forhold til Rusland? Jeg tror ikke, det er svaret. Tværtimod tror jeg faktisk, at det i modsætning til det, fru Charlotte Antonsen siger, ville give os nogle ganske dybe kriser i Europa.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan jo ikke beskyldte fru Charlotte Antonsen for ikke at fortsætte i samme skure, fuldstændig derudad med fuld fart. Altså det næste bliver vel, at Venstre heroppe allerede nu kræver, at når EU så skal rykke militært ud, skal det bestemmes ved flertalsafgørelse. Altså det

er da alt for besværligt at vente på det der langsomme Danmark eller noget i den stil. Det er da utroligt at høre på.

Jeg må også spørge fru Charlotte Antonsen, hvad i alverden har det nu lige pludselig med vores EU-medlemskab at gøre, hvorvidt vi stemmer om danske forbehold? Altså hvori består den sammenhæng? Går det ikke lidt for hurtigt nu for Venstres ordfører?

Jeg vil gerne fastholde min kommentar fra før til fru Charlotte Antonsen, som jo også er et spørgsmål: Hvordan vil Venstre sikre sammenhængen mellem NATO-samarbejdet og EU-opbygningen af et militær, når det står klart, at USA jo har udtrykt stor skepsis over for den konstruktion, man er på vej til at oprette, fordi det er bange for, at det kan skabe fremtidige spændinger over Atlanten mellem USA på den ene side og EU på den anden side? Har vi nogen som helst interesse i sådan nogle spændinger?

I Dansk Folkeparti mener vi absolut nej. Vi skal ikke indrette et samarbejde med risiko for fremtidige konflikter mellem USA og Europa, og det er præcis det, fru Charlotte Antonsen fra Venstre nu lægger op til.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Charlotte Antonsen bliver ved med at tale om sin baggård. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvad det er for en baggård, fru Charlotte Antonsen har. Det er sådan et eller andet område, som fru Charlotte Antonsen råder over og bestemmer over, og som andre i hvert fald ikke skal blande sig i.

Logikken i den der europæiske nationalisme, som nu får sit talerør også her i København, euronationalisme kunne man kalde den – man erstatter altså den gammelkendte nationalisme, som findes i hver enkelt af medlemsstaterne med en euronationalisme med flag og mønt og alle disse ting – er det i virkeligheden, at nu ønsker man en forbundsstat, en ny supermagt ligesom USA med sin egen forfatning, sin egen hær, sin egen mønt, sine egne statsinstitutioner, sit eget senat osv.? Det synes jeg er en spændende melding at få fra Venstre, og jeg synes, det smager meget af det. Det er jo en demokratisk ret at have sådan et synspunkt, og jeg synes, det er spændende. Lad os høre noget mere om det.